

Attila temetése

Attila, a húnok kirája sem kerüte el ezt a hejet. Elfoglalta, a szálláshejét a sáncvár közepin a Garam fojó fölött a dombon rendezte be. Sátorba' lakott. A Garam parti öreg fűzfából csinátatott magának fatálat, kanalat. Ebbű' a fatálbú' fakanállal fogyasztotta el a legjobb falatokat is. De nem soká örülhetett, mert itt írte a halál. A húnok a nagy kirájukat hármás koporsóba tették. Ez arany, ezüst és ércbű' vót. Nagy ünnepíjje' temették el. Nagy kisírette' vitték ki, úgy, hogy a külső sánc déli felit megkerűtík. A vár alsó ríszin vót a gát, nem messzire ettű' két ágra fojt a Garam. Az egyik ágat elrekesztették, és ennek a mederne a fenekibe ásták ki a sírt. A nemzetsígek vezíreikkel a közeli dombtetőkön átak egymás mellett. A dombokot egy kanyargós kis patak kétfelé osztotta. A patak mellett vót a lejárát, erre vitték le a szolgák, és a humokos, agyagos sírgödörbe tették Attila holttestit. Majd humokkal betakarták és ráeresztették a vizet, amely a másik ágba jól megduzzadt.

Attila, a húnok királya
Patak torkolattú' főjjebb,
Garam folyó medribe',
Nagy fűzfák árnyikába',
Madarak dalánál,
Csobogó víz alatt alussza álmát.
Nagy tisztessíggel menjünk el arra,
Csendessen szójjon a juhász furujjája,
Ne pattogjon itten a kondás ustora,
Zajt ne tegyen a halász hállója.
Ne felejtse el, ídes unokám,
hogy ha bajba' leszte,
elgyün és megvíd kargyáva'.